

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 719
din 13.12.2017

Dosar nr.: 80/2017

Petiția nr.: 782/09.02.2017

Petent: Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”

Reclamat: ., director al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București (r1)
: ., șef serviciu Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București (r2)

Obiect: refuzul aprobării cererilor de mutare cu locul de muncă în localitatea natală

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul petentului

2. Sindicatul Polițiștilor din România “Diamantul”

3. Numele și sediul reclamatului

4. ., director al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București cu sediul în cu .

5. ., șef Serviciu Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

6. Petentul sesizează Consiliul cu privire la refuzul angajatorului de a aproba cererile de mutare cu locul de muncă în localitatea natală.

III. Procedura de citare

7. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

8. Părțile au fost citate pentru data de 28.02.2017 la sediul CNCD.

9. La termen părțile au lipsit.

10. Părțile reclamate au formulat puncte de vedere, ulterior acestea au fost comunicate petentului.

11. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Prin petiție (fila 1-67 din dosar) petentul arată faptul că membrii de sindicat sunt supuși unui tratament discriminatoriu de către reclamați față de alți colegi polițiști cărora le-au fost aprobate cererile de mutare.

13. Apreciază că refuzul nejustificat al reclamațiilor în aprobarea cererilor de mutare ale membrilor de sindicat se datorează incompetenței manageriale a celor doi reclamați în a gestiona resursele umane, respectiv crearea unui cadru ilegal, bazat pe favoruri personale pentru alți polițiști cărora le sunt admise cererile de mutare.

14. Prin adresa răspuns, cu nr. 52269 din 06.06.2016, primită de unul dintre membrii de sindicat (fila 12 din dosar), anexată la petiție, Inspectoratul de Poliție Județean Sălaj-Serviciul de Resurse Umane, arată faptul că raportul a fost avizat favorabil însă unitatea din care face parte petentul a avizat nefavorabil din cauza faptului că este deficit de personal. Prin împuternicire (fila 13 din dosar) membrul de sindicat susține că i s-au respins trei rapoarte de către DGPMB sub pretextul că există deficit de personal. Dar în aceeași perioadă conducerea DGPMB a aprobat mutarea la cerere în alte unități de poliție a altor polițiști.

15. Totodată, în anexele de la petiție prin adresa răspuns înaintată petentului de către DGPMB se precizează faptul că un număr de 4 membrii de sindicat au solicitat mutarea din Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, la inspectoratele județene, solicitările au fost analizate de către DGPMB și nu au fost aprobate. S-a avut în vedere avizul negativ al conducerii, precum și deficitul de personal înregistrat la nivelul Compartimentului Siguranță publică și patrulare unde polițistul își desfășoară activitatea.

16. Prin concluziile scrise, adresa nr. 1498 din 15.03.2017 (fila 176-179 din dosar) solicită respingerea excepției de necompetență a Consiliului invocată de către părțile reclamate, în acest sens Consiliul este cel care stabilește cu prioritate competența/necompetența față de aspectele sesizate. Reclamații nu au adus argumente cu privire la motivele care au stat la aprobarea mutării pentru ceilalți colegi polițiști despre care reclamații prin adresa nr. 632538/2016, au recunoscut că le-au aprobat mutarea la cerere, în localitățile de domiciliu.

Susținerile părții reclamate

..., Șef Serviciu la Serviciul Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București

17. Prin adresa nr. 1120 din 24.02.2017, reclamatul (r 1) invocă excepția lipsei calității procesuale pasive pe motiv că a fost împuternicit șef serviciu la Serviciul Resurse Umane din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București începând cu data de 13.12.2016, dată la care petenții au solicitat mutarea. Precizează faptul că acesta își desfășura activitatea în cadrul altei instituții.

18. Mai mult, competența de aprobare a cererilor de mutare ale polițiștilor nu revine Șefului Serviciului Resurse Umane ci conducerii instituției, potrivit dispozițiilor art. 27¹⁹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

19. Totodată, s-a invocat excepția de necompetență a Consiliului față de toate aspectele sesizate, pe motiv că intră în sfera contenciosului administrativ, aspecte ce țin de raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special.

Ceea ce omit petenții să precizeze este aspectul că, prin propria manifestare de voință, au urmat cursurile școlilor de agenți de poliție ale M.A.I., exercitându-și opțiunea de a deveni polițiști, funcționari publici cu statut special.

20. În cuprinsul textului de lege este folosită sintagma “poate” în legătură cu mutarea polițistului, ceea ce semnifică o normă dispozitivă și nu o normă imperativă, caz în care ar fi fost folosită sintagma “va fi mutat”.

În acest context s-a urmărit ocrotirea interesului instituțional, măsurile luate de a nu se permite mutarea din cadrul instituției, fiind justificate de un interes legitim. Pe fondul petiției au invocate lipsa criteriului raportat la prevederile art. 2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată. Instituția mutării la cerere reprezintă un instrument ce are la bază principiile ce țin de managementul unităților MAI în scopul atragerii personalului ce deține o anumită experiență profesională, condiționat, în atingerea scopului propus, de urmare a unei proceduri, precum și de acordul șefului unității cedente.

În acest context, obligativitatea existenței acordului șefului unității cedente presupune o analiză prin raportare la interesul instituțional în ceea ce privește ocuparea posturilor vacante.

Mutarea unui polițist este o posibilitate și nu o obligativitate, atât în situația mutării în interesul serviciului cât și cea a mutării la cererea polițistului. Totodată, s-a avut în vedere și deficitul de personal existent la nivelul Compartimentului Siguranță Publică și Patrulare din cadrul Secției 7 Poliție unde, numărul de 21 de funcții sunt neocupate, (efectiv prevăzut 98, efectiv încadrat 77), reprezintă cel mai mare procent de funcții vacante de la nivelul subunităților din cadrul Poliției Sectorului 2.

Asfel cum rezultă din Notele de fundamentare prin care se precizează deficitul de personal de la Secția 11 Poliție, Secția 7 Poliție, răspunsurile negative formulate de către DGPMB au fost consecința analizării într-o manieră obiectivă atât a motivelor invocate de petent (membrii sindicatului) cât și a situației operative și a fluctuației de personal de la nivelul secțiilor 7 și 11 Poliție.

., director general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

21. Prin adresa nr. 1139 din 27.02.2017 s-a invocat excepția de necompetență a Consiliului față de toate aspectele sesizate, pe motiv că intră în sfera contenciosului administrativ, aspecte ce țin de raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special. Din evaluarea activităților desfășurate în anul 2016 de Poliția Capitalei la nivelul Municipiului București se înregistrează 17% din totalul populației urbane și se constată 12% din numărul total de infracțiuni sesizate, 34% din infracțiunile stradale, 15% din manifestările publice și 15% din totalul apelurilor de urgență înregistrate la nivelul țării.

În ceea ce privește resursele umane, efectivul total încadrat reprezintă minimul ultimilor 10 ani, la sfârșitul anului 2016 înregistrându-se un deficit de 616, intrările de personal în cursul anului 2016 fiind de 523, iar pierderile de personal de 1249 lucrători.

Solicită admiterea excepției de necompetență a Consiliului, competența revenind instanțelor de judecată.

Totodată arată faptul că, petentul nu indică criteriul care a stat la baza presupusei discriminări.

V. Motivele de fapt și de drept

22. Colegiul director reține refuzul aprobării cererilor de mutare pentru un număr a patru polițiști de către părțile reclamate. Pe cale de excepție, Colegiul director urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale active, precum și excepția de necompetență a Consiliului, invocate de către părțile reclamate întrucât aspectele sesizate pot fi analizate de către Consiliu.

23. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

24. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

25. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

26. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul

dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

27. În ceea ce privește refuzul de aprobare privind mutarea celor patru membrii de sindicat, Colegiul director este de opinie că la baza refuzului nu a stat criteriul „*apartenență sindicală*”, ci deficitul de personal de la secțiile de unde aceștia au solicitat mutarea.

28. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriu invocat și fapta sesizată .

29. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent (apartenență sindicală) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, respectiv nu li s-a aprobat schimbarea locului de muncă la alte unități de poliție din țară. Motivul care a stat la baza neaprobării mutărilor celor patru membrii din sindicatul „Diamantul” a fost acela că, s-a avut în vedere și deficitul de personal existent la momentul respectiv în cadrul Compartimentului Siguranță Publică și Patrulare. Mai mult, mutarea unui polițist este o posibilitate și nu o obligativitate, atât în situația mutării în interesul serviciului cât și cea a mutării la cerere a polițistului.

30. Colegiul director dispune că refuzul aprobării rapoartelor prin care aceștia au solicitat transferul/mutarea nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume lipsește raportul de cauzalitate între criteriul invocat de petent și fapta sesizată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respinge excepția lipsei calității procesuale active, precum și excepția de necompetență a Consiliului, invocate de către părțile reclamate întrucât aspectele sesizate pot fi analizate de către Consiliu;
2. pe fond, nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000, lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta reclamată privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu